

El nom i la memòria de Carles Rahola es van fer presents durant els mesos de maig i juny a Reims, la ciutat on va viure exiliat el seu fill Ferran i on ara el seu besnét, Jean Bagot, va presentar l'exposició «Colapso cardíaco (une histoire de famille)», dedicada també a la figura del seu altre besavi, Pompeu Fabra / NARCÍS-JORDI ARAGÓ

Rahola reviu a Reims

«Colapso cardíaco» era la fórmula que els franquistes feien constar com a causa de la mort dels condemnats a la pena capital que afusellaven. Així consta a la partida de defunció de Carles Rahola, i és a partir d'aquesta frase macabra que l'artista Jean Bagot ha presentat a Reims una exposició concebuda com un viatge a les seves arrels, a través d'instal·lacions

plàstiques, visuals i sonores, destinada a fer presents els drames de la guerra, les execucions, la dictadura i l'exili.

Els personatges centrals de la mostra eren Pompeu Fabra (Gràcia, 1868 - Prada de Conflent, 1948), exiliat l'any 1939, i Carles Rahola (Cadaqués, 1881 - Girona, 1939), executat després d'un consell de guerra sumaríssim aquell mateix any. Units per vincles familiars (el fill de Rahola es va casar amb la filla de Fabra), van viure, amb resultats diferents, unes situacions tràgicament paral·leles.

L'exposició de Jean Bagot, instal·lada a l'antic col·legi dels Jesuïtes de Reims i organitzada per l'Associació Chapitre amb el suport de les institucions de la ciutat i de la regió, es feia ressò dels milions de persones que han sofert o continuen sofrint la dictadura, l'exili o l'emigració. Com va dir Jean-Paul Bachy, president de la regió Xampanya-Ardenes, el muntatge

de Bagot, de gran impacte, «ens interroga sobre la realitat d'una actualitat igualment cruel: la de l'opressió i la repressió arreu del món». Carles Rahola s'erigia així, una vegada més, com a símbol de totes les víctimes abatudes pels enemics de la llibertat. ❧

>> *Detall de la partida de defunció de Carles Rahola i dues imatges de la instal·lació de Jean Bagot.*